

[Preben Møller Hansen]

det være, det er selvfølgelig fru Pia Kjærsgaards egen sag, og så kan hun jo trykke hr. Poul Schlüter i hånden og tro, at så er den god nok. Men det er den ikke.

Denne regering og Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har indgået nogle bindende aftaler om, at de skal sikre, at man gennemfører harmoniseringen af EF's politiske målsætning. De skubber elegant SF ud på et sidespor, og de ser stort på Fremskridtspartiet. Men I har ikke fattet, hvordan den politisk-taktiske linje er lagt, og hvordan man spiller sit spil. I er narre i det store cirkus, og det er kun sørgeligt. Men nuvel, det er selvfølgelig jeres sag.

Nu har SF fremsat et forslag om motiveret dagsorden. Jeg ved ikke, hvorfor de skal foreslå en sådan. Det er formentlig, fordi de siger, det ikke kan nytte noget, at det er Fælles Kurs, der foreslår den, fordi det jo så er Fælles Kurs, der har været med til at lægge an til at angribe regeringen og den nedskæringspolitik, den fører. Men dertil vil jeg gerne sige, sådan som vi har sagt tidligere, at Fælles Kurs ikke går med nogen intentioner om, at vi skal fremstå i offentligheden som dem, der var skyld i det. Vi trækker gerne vores forslag om motiveret dagsorden tilbage og støtter SF's. Ingen skal være i tvivl om det. Vi ønsker ikke at tage patent på noget som helst, vi er et parti, der helt konsekvent sætter alle sejl til for at få fjernet denne regering.

Imidlertid bør man i SF notere sig dette og også notere sig, hvad hr. Gert Petersen sagde den 8. oktober 1987 fra denne talerstol, hvor Fælles Kurs også stillede et mistillidsdagsordensforslag til regeringen. På det tidspunkt sagde hr. Gert Petersen: Vi vil ikke stemme for det, for det betyder kun, at regeringen kan se, den har sit parlamentariske grundlag i orden.

Hvad sker der i dag? Der sker nøjagtig det samme. Regeringen vil kunne konstatere, at den har sit parlamentariske grundlag i orden, og det vil sige, at SF kommer til at bringe sig i en dobbeltsituation, hvor man det ene øjeblik siger ét og det andet øjeblik siger det modsatte. Nuvel, vi har altid sagt, at det er bedre, at synderen kommer til os, end at han forlader os, så I er selvfølgelig velkommen, hvis I vil indgå i et selskab af folketingsmedlemmer, partier, der konsekvent vil bruge enhver lejlighed til at vælte den regering, vi har, for at sikre, at der kommer en regering, der vil føre en anden politik end den, vi har oplevet de sidste fem år.

Hvad er det så egentlig, I vil? Der har været mange synspunkter fremme. Der er spørgsmålet om arbejdsløshed. Det kommer der en forespørgselsdebat om umiddelbart herefter, så det skal jeg ikke komme ind på. Men det er også i denne forbindelse blevet udtalt, at den danske økonomiske situation indebærer, at man også må gennemføre en stram indkomspolitik. Vi er selvfølgelig med på, at der skal føres en stram økonomisk politik, ingen skal være i tvivl om det. Men dér, hvor den skal være stram, det er over for banker, kreditforeninger, sparekasser, vekselerere og de store monopoler, der tilegner sig milliarder af kroner på arbejdernes bekostning. Det er dem, der skal betale gildet, idet man ikke kan trykke arbejderne mere, end de er trykket for nærværende.

Med hensyn til Socialdemokratiet vil jeg gerne sige: Nå ja, åh ja. En hr. Kaj Poulsen har jo stået på denne talerstol og hamret løs om, at regeringen skal gribe ind i overenskomstforhandlinger, når arbejderne vil strejke. Den stolte arbejderfører oppe fra det nordjyske er ikke mere arbejder end min bare – kind.

Så er spørgsmålet, når han siger, at det er kluntet og ubegavet: Hvad er det, der er så kluntet ved den dagsorden? Var det ikke mere kluntet, da hr. Anker Jørgensen i 1982 forlod regeringsmagten og overlod regeringsmagten til hr. Poul Schlüter og borgerskabet, den regering, I lige siden har sagt skal fjernes? Det var jo Socialdemokratiet, der uden at udskrive valg overlod regeringstøjerne til vores modparter; det var vist mere kluntet end det, vi her har gjort.

Det, vi gør, er simpelt hen blot at stille frem til debat, om regeringen har evnen til at regere vort land på en sådan måde, at der skabes social tryghed, at arbejdsløsheden forsvinder, at bolig mangelen afskaffes. Vi mener ikke, den har evnen. Derfor må der en ny regering til.

Til hr. Arne Melchior vil jeg gerne slutte af med at sige, at jeg da gerne skal påtage mig at blive statsminister i dette land. Så kommer der andre boller på suppen, det kan I godt bide spids på.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne gøre følgende ord af franskmanden Montesquieu til mine: »Hvad talere mangler i dybden, giver de i længden.«